

Následky každého činu jsou
obsaženy už v činu samotném.

(G.Orwell)

 číslo 68
jaro 2004
ročník XXI

DOBŘÝ DEN!

Krajský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

Naši hudební velikáni

„Hudba je sladká, líbezná mluva, srdci srozumitelná“ - Božena Němcová

Tento rok, jako každý rok končící čtyřkou, je podle vyhlášení UNESCO Rokem české hudby. Je tomu tak proto, že čtyřky hrály podivuhodným způsobem velkou roli v životě českých hudebních skladatelů, jak jsme se mohli dočíst v podrobném rozpisu v minulém vydání DD. Letos uplyne 100 let od úmrtí Antonína Dvořáka, 120 let od úmrtí Bedřicha Smetany.

Bedřich Smetana se narodil v Litomyšli v r. 1824. Od mládí projevoval velké hudební nadání a už jako pětiletý chlapec veřejně koncertoval. Dva roky působil v Gotteburgu, kde vedl pěvecké sbory. Po návratu do vlasti začal pilně studovat a zajímat se o český život, aby jej vyjádřil svou hudbou. Podařilo se mu znamenitě vylíčit své češství ve všech svých skladbách. Přesto se jeho opery staly slavné po celém světě.

Jeho první opera byla „Braniboři v Čechách“. Potom napsal „Prodanou nevěstu“. Je to překrásná, líbivá, melodická opera, která odráží, že v tom čase Smetana prožíval dobu osobního štěstí. Po ní vznikly „Dalibor“, slavnostní opera „Libuše“, pak „Dvě vdovy“, „Tajemství“ a „Čertova stěna“.

Byl také ředitelem pražského Prozatímního divadla, kde v té době působil jako houslista mladý Antonín Dvořák.

Smetana psal i písně a svou lásku k vlasti vyjádřil ve velkém symfonickém díle „Má vlast“, skladbě o šesti básních: „Vyšehrad“, „Vltava“, „Z českých luhů a hájů“, „Šárka“, „Tábor“ a „Blaník“. Každá hudebně líčí některou slavnou dobu českého národa.

DOBŘÝ DEN!

Smetanův život byl smutný. Na jeho konci ohluchl. Ale i jako hluchý napsal své nejmelodičtější a nejlepší opery, jako je „Hubička“. Byl však těžce nemocen, trpěl nervovými bolestmi, což působilo i na jeho ducha. Měl hodně nepřátel a nepřízní osudu. V roce 1884 zemřel.

Antonín Dvořák přišel na svět v r. 1841 do rodiny řezníka a hostinského v Nelahozevsi. Učil se také řezníkem, ale nechtěl jít ve šlépějích svého otce. Miloval hudbu. Přiměl otce, aby ho poslal do Prahy na studie. Byl pilným a vynikajícím žákem a stal se varhaníkem. V r. 1879 napsal „Slovanské tance“, které se velmi líbily a rázem ho učinily slavným. V r. 1891 udělila Dvořákovi doktorát slavná anglická universita v Cambridgi. Rok na to přijal pozvání, aby řídil National Conservatory of Music v New Yorku. V Americe se mu dostalo nadšeného uvítání, a stal se okamžitě velmi oblíbeným. V době pobytu v Americe Dvořák složil slavnou velkou skladbu „Z Nového světa“, kde vylíčil, jak na něho působila tato země. Napsal zde celkem asi jedenáct symfonií, řídil velké koncerty a navštěvoval různá města. Ačkoli Dvořákův počáteční plat činil 15,000 dolarů ročně, na tehdejší dobu obrovskou sumu, stýskalo se mu po Čechách a v r. 1895 odjel.

V r. 1900 má premiéru jeho opera „Rusalka“. Je to krásná lyrická opera o velké touze a lásce i zradě, jejíž libreto je založeno na dánské pohádce o malé mořské víle, ale přeneseno do středoevropských hájů. Mezi r. 1870 a 1903 ale Dvořák zkomponoval devět oper.

Život Smetanův byl smutný a svízelný, Dvořák se těšil úspěchům a uznání téměř od počátku. Smetana je skladatel ryze český, Dvořák světový. Ale hudební skladby i opery obou mají společné obrovskou líbivost a melodičnost, které - na rozdíl od nejednoho slavného díla - potěší i laickou duši a nikdy neunaví. Při Dvořákově popularitě v Americe udivuje, že do dnešního dne na severoamerickém kontinentě jeho překrásnou „Rusalku“ nehrála žádná stálá operní scéna. Teprve tento rok ji má uvést Metropolitan Opera v New Yorku. K tomu můžeme dodat: Nejvyšší čas!

-bks-

Privatizace elektrických trhů

Martin Jelinowicz

DOKONČENÍ

B. Konkrétně k případu Ontario Hydro

V listopadu 1998 je vydán v Ontáriu nový zákon tzv. Energy Competition Act.

Podle tohoto zákona je staré Ontario Hydro rozděleno na pět korporací:

a/ Ontario Power Generation (Elektrárny)

b/ Hydro One (Rozvodová síť), která se opět dělí na čtyři části

i/Networks ii/Brampton Hydro One iii/Remotes a iv/Telecom

c/ Ontario Electricity Finance Corporation

d/ Electrical Safety Authority a nakonec

DOBŘÝ DEN!

e/ Independent Market Operator. (Tato instituce zprostředkuje poptávku a nabídku mezi dodavateli a uživateli proudu. Funguje podobně jako burza.)

Kromě toho máme čtyři prodejce elektrického proudu (Private Marketers), jejichž agenti prolézají okolí, vnikají do příbytků a nabízejí smlouvy na odběr proudu. Jsou tu čtyři firmy: Direct Energy, First Source, Ontario Hydro a Toronto Hydro Energy Service. Pozor! Firma Ontario Hydro (prodejce) nemá nic společného s původním podnikem Ontario Hydro. Stejní lidé, kteří vytvořili jednotnou byrokracii Toronta sloučením pěti městských částí v zájmu vyšší efektivity, rozbijejí existující Ontario Hydro na pět částí a to opět v zájmu vyšší efektivity.

Snižuje konkurence cenu?

V našem případě máme sice na mysli cenu elektrického proudu, ale uvažujme na okamžik poněkud všeobecněji. Konkurence má v kapitalistickém folklóru dvě nezastupitelná poslání. Jedno všeobecně proklamované, druhé méně zjevné. Prvním posláním je údajně udržovat nejnižší cenu, což může a nemusí platit. A většinou neplatí. Druhým posláním je odvrátit nutnost vládní regulace. Jestliže údajně existuje tvrdá konkurence, není třeba vládní regulace. Trhy hlídají samy sebe a funguje nabídka a poptávka, což udržuje ceny na nejnižší možné hladině. Alespoň dlouhodobě. Tolik teorie.

V prvotním kapitalismu, řekněme někdy kolem roku 1800, před vznikem trustů, holdingových společností a monopolů, kdy existovala řada malých podniků, z nichž každý ovládal jen nepatrnou část trhu, mohlo platit, že konkurence vedla ke snižování cen. Se vznikem obřích koncernů, přestala tato poučka platit. Velké podniky v případě nedostatečné poptávky snižují výrobu, nikoliv cenu, což je podstatný rozdíl. Je to pochopitelné. Velcí výrobci si dobře uvědomují společný problém, tj. nedostatečnou poptávku. Kdyby, dejme tomu, korporace A snížila své ceny o dvacet procent, zvýšil by se odbyt třeba jen o pět procent. Tedy snižování cen by nedávalo smysl. Monopolnímu, nebo téměř-monopolnímu podniku, se může vyplatit současně snížit výrobu a naopak zvýšit cenu. Takové chování se nevejde do klasických pouček. I mezi téměř-monopolními podniky existuje konkurence, která se ale nevede nutně o ceny, jak bylo výše popsáno.. Mohou si konkurovat například výrobními metodami, nabízením vedlejších služeb, vytvářením přitažlivějšího vzhledu svého zboží, aktivnější reklamou atd, aniž by jakkoliv slevily z prodejní ceny. Konkurence malovýrobců a živnostníků z úsvitu kapitalismu dostala novou podobu. Stavět na roveň konkurenční chování živnostníka a firmy General Motors je nesmysl. Zastánci volných trhů na jedné straně bojují za volné trhy ve jménu nižších cen, na straně druhé brojí proti státní regulaci, která má za úkol zabránit zvyšování cen. Praxe ukazuje, že každá derogulace nebo liberalizace vede ke zvyšování cen. K čemu tedy potřebujeme volné trhy, jestliže vedou ke zvyšování cen?

Další otázkou v případě snižování cen je metoda jakou bylo snížení dosaženo. Jestliže

DOBRY DEN!

toho bylo dosaženo použitím otrocké práce, pomíjením bezpečnostních a ochrannářských hledisek, pak takové snižování je de-facto přesouváním nákladu na bedra těch, kteří se nemohou bránit. Takové snižování výrobních nákladů je nemravné.

V případě elektrického proudu se jedná o trhy, které ovládá několik obřích koncernů, z čehož plyne, že privatizace nevyústí v nižší cenu. Na věc se můžeme dívat ještě z jiného úhlu. Jak mohou soukromé trhy s elektrickou energií přinést nižší ceny, uvážíme-li, že k výrobním nákladům podniku státního, je třeba přidat:

i/ dividendy akcionářům

ii/ zisky elektrárnám, rozvodovým podnikům a distributorům

iii/ komise nejružnějším finančním domům a finančním poradcům za vydávání dluhopisů a akcií a za zprostředkování prodeje

iv/ poplatky za členství na burze

v/ udržování instituce Independent Electricity Market Operator

vi/ udržování armády prodejců a výdaje na reklamu a

vii/ závratné platy vrcholným byrokratům.

Další důvody proti privatizaci.

A. Nikde není zaručeno, že, dejme tomu Direct Energy (distributor) nekoupí časem kontrolní podíl jiné složky systému, například v Ontario Power Generation (elektrárna).

Do centra IMO budou formálně přicházet signály nabídky a poptávky, které ve skutečnosti vycházejí z jednoho zdroje. Taková situace je samozřejmě otevřenou pobídkou ke korupci. Aby systém nabídky a poptávky fungoval, muselo by být zaručeno, že mezi jednotlivými složkami nebude docházet k vzájemnému vykupování a prolínání. To by ale opět vyžadovalo státní regulaci. Takže se opět dostáváme k výchozímu bodu, tj. nutnosti státní regulace, pokud se nemá systém zvrhnout ve finanční incest. Navíc celá funkce IMO závisí na logice programu, který byl vložen do jejich počítačů. Takže cena vycházející z IMO je opět centrálně a administrativně stanovena zrovna tak jako cena stanovena nějakou státní komisí. Není také bez významu, že členové ředitelských rad sedí velmi často ve správních radách několika firem současně. Z toho plyne, že mezi takovými firmami existují formy skryté spolupráce, nikoliv konkurence.

B. Ne všechny složky elektrického systému jsou stejně výhodné. Některé mají větší investiční návratnost, jiné menší. V systému soukromých investic rozhoduje okamžitý zisk. Dlouhodobá hlediska ustupují do pozadí. Ušetřit se dá nejnázne na mzdách a údržbě. Dá se tedy od privatizovaných podniků čekat chátrání inventáře a demoralizovaná pracovní síla.

C. Z hlediska ochrany životního prostředí, je nutné omezovat spotřebu elektrické energie. Soukromý sektor má samozřejmě zájem na co nejvyšší spotřebě.

D. Systém soukromých energetických podniků vytváří mocnou třídu finančních oligarchů,

kteří sice podniky nevlastní, ale kontrolují. Není důvodu, proč by veřejnost měla předávat otěže moci samozvané vrstvě korporativních byrokratů. Ti se velmi dobře pojistili. Na jaře roku 1999 byly dva následnické podniky *Hydro One* a *Ontario Power Generation* vyňaty ze zákona *Freedom of Information Act*. Tímto tahem se zajišťuje utajení platů vrcholných korporativních byrokratů v těchto dvou podnicích před veřejností.

E.Celkovou spotřebu proudu je třeba zajistit součinností elektráren nukleárních, vodních, uhelných, atd. z nichž každá má jiné výrobní náklady. Stavět je do konkurenční situace nedává smysl. Elektrárenské kolosy dosahují nejvyšší účinnosti, pracují-li rovnoměrně. Měnit jejich tempo nebo dokonce zapínat a vypínat stanice podle okamžitých vrtochů finančních trhů je nesmírné plýtvání energií.

Závěr. Přes nespočet složitých a rafinovaných tahů a falešných teorií je skutečný důvod privatizace nesmírně prostý a jednoduchý. Bezedná chamtivost korporativních kapitánů.

Úsměvná vzpomínka na Karla Kryla

Letos v březnu uplynulo už 10 let od úmrtí známého českého básníka a písničkáře Karla Kryla. Zemřel nečekaně ve věku nedožitých 50. let. Karel Kryl se proslavil zejména nezapomenutelnou písničkou *Bratříčku zavírej vrátka*, z pohnutého roku 1968. Po sovětské okupaci odešel do exilu a pracoval jako redaktor hudebního vysílání v Československém oddělení Rozhlasu Svobodná Evropa v Mnichově. Přitom však nadále psal básně a skládal písně. Velkou část dovolených věnoval turné do Kanady, USA i jinam, kde pořádal koncerty pro krajany.

Tenkrát v 80. letech, kdy jsem v RSE pracovala, u „československého stolu“ kantýny v suterénu rozlehlé budovy u známého Anglického parku, sedali zajímaví lidé, jako herec Martin Štěpánek, někdejší redaktor československé televize Sláva Volný, textař Jan Schneider, spisovatel Ivan Diviš, zpěvačka Yvonna Přenosilová, pozdější politik Karel Kuehnl, a další, z nichž mnozí už také nejsou mezi námi. U oběda se často diskutovalo o politice světové i podnikové, o tom, jak se má nebo nemá dělat rádio, atd. Karel byl zábavný společník. Na vše dovedl vtipně zareagovat. Jako nikdo jiný si dovedl hrát s češtinou a spontánně vytvářet slovní hříčky a rýmačky a aplikovat je na různé situace.

Určitě by mu nevadilo, že tuto stat' ukončím jedním takovým příkladem.

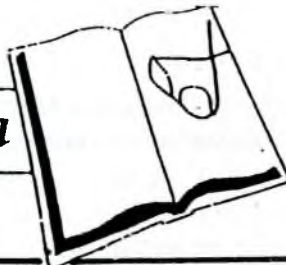
U stolu se rozpoutala zcela vážná a seriózním tónem vedená debata o tom, zda se současná televizní a filmová tvorba podbízí divákovi přílišným znázorňováním sexu. Kdosi namítl, že např. americký televizní seriál *Dallas* je velmi oblíbený a přitom tam toho sexu tolik není. Na to Karel Kryl: „Tak. Ono by se to správně mělo jmenovat *Nedallas*.“

Barbara Sherriffová

DOBŘÍ DEN!

Naše Kronika

V pátek 26. března v St. Jacobské Riverside Maples se konala Výroční členská schůze našeho Sdružení. Za velice pěkné účasti členstva a za přítomnosti hostů z Toronta paní Blanky Rohnové a pana Jana Waldaufa, byl zvolen nový výbor odbočky K-W-G. Nikdo ze starého výboru neodstoupil a dokonce jsme uvítali dva nové členy, ochotné věnovat svůj čas práci v odbočce. Novými posilami ve výboru jsou pan J. Krč a mladičký Ota Vacín, kteří budou jistě pro naši činnost přínosem. Výbor má tak v současnosti patnáct členů.

Vedle obligátních smažených řízků a palačinek se zmrzlinou byla důležitou i volba dvou delegátek na červenový (júnový) Kongres ČSSK ve Vancouveru. Jsou jimi paní M. Vejvodová a paní J. Černá. Předseda informoval přítomné o plánu Ústředí zavést pro každou odbočku WEB stránku na Internetu (vlastními prostředky odboček s diametrálními rozdíly plateb), kteroužto myšlenku náš výbor neshledal za vhodnou a odmítl ji a to nejenom pro požadovaný letošní poplatek 400 \$. Při hlasování se pouze čtyři členové zdrželi svého práva hlasovat, ostatní, téměř půl stovka členů schválila hlasováním postup výboru. Na závěr byl promítnut velice zajímavý, za minulého režimu nikdy nezveřejněný filmový dokument o Pražském povstání 1945. Schůze byla zajímavá, konkrétní, řízky byly křupavé a všichni byli spokojeni.

Upomínáme

Dne 20. dubna (apríla) zemřela v Kitcheneru naše nejstarší členka odbočky paní Markéta Štarková. Bylo jí 97 let a se svým manželem Karolem žila v našem městě od roku 1942. Oba pocházeli ze slovenské Gelnice a přes zlínskou firmu T. Bati přišli v roce 1939 do Kanady. Patřili k neaktivnějším členům našeho Sdružení, Karol byl řadu let předsedou celokanadského výkonného výboru. Karol Stark předešel na věčnost Markétu o 14 let a oba nám zanechali hezké vzpomínky v našich myslích na " pěkné lidi ", jak by řekl Tomáš Masaryk.

Čtvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Vychází v počtu 350 výtisků a výbor kitchenerské odbočky ČSSK jej zasílá zdarma všem Čechům a Slovákům, u kterých má potvrzený zájem. Pokud si nepřejete DD dostávat, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání. Rovněž nám prosím sdělte změnu adresy! Uvítáme vaše dopisy, články, zkušenosti, názory a kritiku, které pošlete editorovi na adresu v tiráži, nebo faxujte na číslo (519) 576 - 2149. Do uzávěrky tohoto čísla, které byla 10.5.04 nám poslali dary na tiskový fond následující čtenáři, kterým patří náš srdečný dík: J. Shier 30 \$, manž. Šeflovi a B. Rohnová 25.-, V. Rousová, M. Bačkovská, A. Ševčíková, M. Haramuleová a D. Grunstein všichni 20.-, J. Šoustek, J. Rejcha, V. Nohelová, M. Rubanová, J. Karger a J. Loužecký - všichni 10.- \$.

“HIKE” - 2004

DOBŘÝ DEN!

Tradice jsou dobrá věc, obzvláště když pomáhají zachovat kulturu, zlepšit zdraví anebo vztahy mezi lidmi. Naše výroční jarní vycházka by ráda kandidovala v těch posledních dvou kategoriích a proto se i letos hodláme vydat na již 10. výlet do přírody. Součástí výbavy každého účastníka by měla být dobrá obuv, láhev vody, postřik na komáry a svačinka. Jako v minulosti Staňkovi zvou na závěr účastníky na opékané buřty a ovocný punč (pokud si nepřinesete něco lepšího).

Sraz je přesně v 9:45 na stejném místě jako vloni: na parkovišti obchodu Zellers na Stone Road Mall v Guelphu, nejbližší ke křižovatce Stone Road a Scottsdale Street (naproti Holiday Inn). Stone Road křižuje HWY 6 (Hanlon Expressway); od křižovatky pak jen jeden blok směrem na východ

Datum: SOBOTA 12. ČERVNA (JÚNA).

V případě nepříznivého počasí odložíme výlet na neděli 13. června, proto žádáme, aby se zájemci předem přihlásili na čísle 519-821-7996.

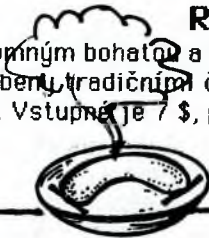
Široko, daleko oblíbený **VELKÝ PÍKNÍK** naší odbočky ČSSK se koná tradičně na pozemku RIVERSIDE MAPLES v St. Jacobs
v SOBOTU 19. ČERVNA (JÚNA) 2004

Odpoledne od 14.30 hodin proběhnou hry a soutěže o ceny pro děti a volejbalový turnaj pro příznivce vysoké sítě. Nejnovější, ale i starší oblíbené české a slovenské filmy na videokazetách si budete moci zakoupit u paní R. Márové z VIDEO EL CANADA. Rovněž bohatý bude výběr knižních noviněk v knihkupectví paní J. Novotné z Toronto. Po setmění vyletí k nebi plameny táborového ohně pro radost milovníků opékaných špekáčků. Piknik, který bude provázet už tradičně skupina

REFLEX pana JÁNA FÚSKA

nabídne přítomným bohatou a oblíbenou **TOMBOLU** plnou hodnotných cen. Kuchyň i bar budou bohatě zásobeny tradičními českými a slovenskými jídly a nápoji všeho druhu k vaší plné spokojenosti. Vstupné je 7 \$, pro členy místní odbočky ČSSK 5 \$, mládež do 14 let v průvodu rodičů zdarma. Nashledanou na

PIKNÍKU!

V pondělí 7. června (júna) v kitchenerské veřejné knihovně na Queen Str. uvádíme poslední český film sezóny “Návrat idiota”. Program na příští rok 2004 - 2005 přineseme v letním čísle DD.

V jarních dnech letošního roku mají v rodině naší členky paní M. Bačkové živo. Hned několik členů rodu oslavuje kulaté anebo asoň půlkulaté narozeniny a my spěcháme vyjádřit svoje gratulace - zejména Andree a Jaroslavovi Krčovým, kteří patří neodmyslitelně mezi členy našeho výboru!

1. května vstoupily oba státy někdejšího Československa dobrovolně a ve víře v krásnou budoucnost s kapsami plnými eur, nádhernými zaměstnáními v Paříži, Londýně či na jiných atraktivních místech bývalého Západu, do Evropské unie. Nebude na škodu všem největším připomenout slova prezidenta Václava Klause, která řekl ve svém novoročním projevu: "Ubezpečuji každého, že probuzením se do prvního květnového rána nenastane žádný radikální zvrát našich životů. Na straně druhé by měl každý vědět, že tímto okamžikem dojde k ukončení formální svrchovanosti České republiky."

Čtenářská diskuze pokračuje

P.T. Dobrý den:

Se zájmem jsem si přečetl v 67. čísle velmi pozoruhodnou polemiku na smutné téma války v Iráku. Díky editorovi tohoto časopisu, jeho historicko-dokumentárním úvodníkům a odborným politicko-ekonomickým rozborům pana Martina Jelinowicze, tento časopis daleko přesahuje úroveň jiných periodik. Oběma a samozřejmě i dalším pisatelům za zajímavé příspěvky třeba vyjádřit dík a zároveň přání houževnaté vytrvalosti v tomto poctivém trendu a tím i zvyšovat čtenářskou informovanost často masovými médii ochuzovanou.

Zmíněnou polemiku mezi paní Majdlochovou a panem Jelinowiczem nutno akceptovat pro její slušnost a viditelnou snahu objasnit trpká fakta současné historie. Přesto se domnívám, že argumenty pisatelky, jakkoliv dobře míněné, postrádají hlubší skutkovou podstatu. Podobným způsobem jsem myslel i já, když mi bylo 18-20 let. A nejen já, ale i většina svobodně smýšlejících v mém okolí. Mne tento naivní pohled pro pravdu a tvrdý postoj stál deset let komunistických nápravných zařízení, co byl eufemismus pro věznice či koncentrační tábory otrockých prací. Ve svých 23 letech jsem vážil 50 kg po 18 měsících strávených na samotce. Několikrát jsem byl hrobníkovi na „lopatě“; jinými slovy na dně lidské mizérie. Po soudu, který mi udělil 20 let, jsem byl převezen do vyhlášené věznice s pěkným jménem Mírov. Na ceň nás bylo 25-30 vězňů a tam nastalo mé probuzení a duchovní osvětlení. Kromě vysokých církevních hodnostářů jsem potkal také řadu bývalých vojenských a politických osobností. Tam se mi začala clona tajů a záhad rozptylovat. Moje hluboká víra ve spravedlnost a snaha znát pravdu mě donutily hledat zdroje a důkazy.

DOBŘÍ DEN!

Po příchodu do Kanady jsem tyto v hojnosti objevil. K mému velkému údivu dnes opět vychází mnoho dokumentů v časopisích *Global Outlook* či *Nexus*. Dokonce knihy Jima Moore *Rule by Secrecy, Descent into Slavery* nebo od Des Griffina *Fourth Reich of Rich*. Jsou k dostání v regálech *Chapter Book Store* a každému, komu nestačí jen *K-W Record* či TV kanál *CNN*, zcela dostupné. Po přečtení těchto knih jsem pochopil, proč nikdy nikdo nebyl trestán za zločiny komunizmu. A také proč Spojené státy netečně přihlížely k Maďarským či Československým událostem a komu vlastně ten komunizmus téměř celé dvacáté století vyhovoval a sloužil. Prosazoval vášnivě *internacionalizmus*; dnes se stejné myšlenky říká *globalizmus*. Přečtěme si *Global Tyranny Step by Step* od W. Jaspera! Pro nás je zajímavé, že vedle J. Cartera, E. Šavranadzeho a Julia Nyerera také náš Václav Havel byl doporučen na *World Summit of Global Governance*. Ten Havel, jehož výroky například: „Jsem-li pyšný na to, že jsem Čech a to mi stačí k jakémusi sebevědomí, pak jsem Čech sice, ale vůl...“

Musíme si uvědomit, že dobrý úmysl bez hlubších znalostí podstaty světového dění v politice a ekonomii nesplní naše přání a prázdné představy. Jenom nalezení pravdy nás osvobodí. Článků p. Jelinowicze si velice vážme, dobře ví o čem mluví. *Kdo nejde s námi, jde proti nám!* Nu, copak nám to říká? Leninské heslo komunistů z února 1948? Ale kdež! To říká prezident Bush v novém tisíciletí, první muž a strážce americké demokracie! Ach! Dokud si neuvědomujeme, že slovo *communismus* je jen prázdná fráze, plaveme v neznámu. Kdopak to je za tou frází a komu tak dobře slouží? Kdo chce vědět pravdu, musí hledat. Naše nevědomost a lenost je náš největší nepřítel!

Únor 2004

Josef Horký, Kitchener.

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖ Príspevek do polemiky

Dopis Jarmily Majdlochové a hlavně odpověď Martina Jelinowicze mi nedají spát a tak mi nezbyvá, než přidat své slovo do diskuze. S dopisem J. Majdlochové nemám problém, souhlasím prakticky s každým jejím výrokiem. Jenom si myslím, že USA tentokrát neměly legální ani morální právo vstupovat do Iráku, ať už z jakýchkoli pohnutek. Měly to dotáhnout do konce v roce 1991.

S odpovědí M. Jelinowicze problém mám, a ne jeden. Nejsilnější pocit nesouhlasu, dokonce pobouření, ve mně vzbudila jeho věta: „*Ale ani východním Němcům se nežilo špatně. Požívali proti svým západním sousedům celou řadu výhod i nevýhod. Konečná bilance záleží na tom, jakou hodnotu relativním výhodám a nevýhodám přisuzujeme.*“ Jaké výhody měli východní Němci? Plná, ba dokonce povinná zaměstnanost? Vysoké školy zadarmo? To je snad všechno, protože zdravotnictví se nemůže počítat - když ho platí stát, je to stejně z peněz občanů. Můžeme tyto výhody dát na váhu proti teroru politické perzekuce, osobní nesvobodě, životům těch, kteří byli zastřeleni při útěku, ekonomické neschopnosti centrálního systému, bytové nouzi... a tak dále. Je mezi námi někdo, kdo by dal přednost „výhodám“ socialistického zřízení před osobní a duševní svobodou? Když

zvířeti v zajetí otevřete klec, uteče na svobodu přesto, že v kleci dostávalo pravidelně nažrat. Ta hodně ochočená se možná přijdou občas podívat, jestli není něco v krmítku, ale v kleci nezůstanou. Většina z nás odešla s plným vědomím, že možná budeme nezaměstnaní, a když ne, tak že budeme muset pracovat mnohem více než „doma“, že budeme muset ušetřit na vysokoškolské vzdělání našich dětí a svoji penzi, pokud nebudeme chtít žít ze sociální podpory... Prostě - byli jsme ochotni vyměnit socialistické výhody za kapitalistické nevýhody, někteří z nás i za cenu nasazení života.

Nebudu polemizovat s tak absurdními výroky M. Jelinowicze, jako „...*stoupne-li výroba rakví,..(stoupne i) GDP. Tedy více rakoviny znamená lepší ekonomii*“. Od člověka, jehož koníčkem je sociální ekonomie, mě takový výrok opravdu překvapil.

Čtenáři Dobrého Dne dobře vědí, že M. Jelinowicz je proti imperialismu, globalizmu, politice USA a myslím i proti kapitalizmu. Bojuje proti nim dlouhými pojednáními v Dobrém Dnu a vím, že nejsem sám, kdo si myslí, že by našel vděčnější publikum, kdyby své názory propagoval v politicko-hospodářské rubrice nějaké publikace zaměřené na tyto problémy (třeba Greenpeace Newsletter?). To bychom ale my ostatní museli posílat více příspěvků, aby se Dobrý Den nescvrkl na čtyři stránky.

Jedno bych se ale od M. Jelinowicze rád dozvěděl, a to i za cenu několikastránkového pojednání v DD: kterému systému by dal přednost, kdyby si mohl vybrat? Ale aby to nebyla nějaká neuskutečnitelná utopie, jakou byl svého času komunismus!

Stanislav Staňek.

Nad dopisem Stanislava Staňka

Všeobecné poznámky

Čím je dopis Stanislava Staňka? Pravá polemika to není, i když nese název *Příspěvek do polemiky*. Vždyť hned ve třetím odstavci se upozorňuje: „*Nebudu polemizovat s tak absurdními výroky....*“ Zmíněný výrok je možná absurdní, ale platí do slova. Výroba rakví přispívá ke zvýšení GDP zrovna tak jako výroba másla. Dopis se nesnaží věci rozebrat a nebo vyvrátit mylná tvrzení. **Zajímavé, že (dopis) staví svobodu jakožto nejvyšší princip a zároveň volá po cenzuře a normalizaci krajanského čtvrtletníku.** Dává do protikladu svobodu versus sociální jistoty, což je čirá propagandistická konstrukce. Nepřítomnost jedné veličiny nepodmiňuje existenci druhé. Jsou přece myslitelné i jiné kombinace. Například existence obou dvou a nebo nepřítomnost jak svobody tak sociálních výhod. Čím tedy dopis je? Je v podstatě projevem nelibosti nad názory projevenými v odpovědi paní Majdlochové, aniž by pisatel dovedl přesně popsat, proč se mu odpověď nelíbí. Pokusím se to udělat za něj. Důvod nesouhlasu je třeba hledat, podle mého soudu, v porušení dvou základních podmínek. A sice:

A. Požadavek bezpodmínečné věrnosti politice vládnoucích kruhů Spojených států.

Nevím, proč bychom měli být zavázani věrností vůči jakékoliv imperiální mocnosti. Staříčkému Mocnáři, Francii, Británii, Německu, Evropské unii, USA a nebo Rusku. Předpoklad bezpod-

DOBRY DEN!

mínečné věrnosti nesdílím a věřím, že je rozumné zachovávat k mocným tohoto světa chladný odstup. Nějakou lásku a vřelé pocity si nezaslouží.

B. Naprostá a zásadní negace všeho, co existovalo před rokem 1989.

Nastal čas odpoutat se od černobílého vidění světa. Podle schematických představ některých lidí jakákoliv zmínka, že něco mohlo být dobré před listopadovou revolucí, je nepřijatelná. Žijeme přece v relativně svobodné zemi, tak čeho se pořád bojíme? Vezměme si například otázku cestování. Je sice pravda, že za minulého režimu nebylo snadné jezdit do zahraničí, což nám tehdy velmi vadilo. Na straně druhé dnes existují omezení vnitřní. Mnohá místa, kdysi veřejně přístupná, nesou dnes výstražnou ceduli: *Soukromý pozemek. Vstup zakázán!* Zmizel plot okolo státní hranice, ale zato přibýlo plotů uvnitř země. Přibýla hranice mezi Moravou a Slovenskem. Tak bychom mohli pokračovat.

Pokud se týče globalizmu. Nejsem sám, kdo má výhrady. Ani mezi elitami neexistuje v otázce globalizmu shoda. Břežnové číslo (2004) známého časopisu *Harper's* přináší velmi obsáhlou a kritickou studii *The Collapse of Globalism And the Rebirth of Nationalism*. Autorem je John Ralston Saul, manžel *Governor-General* Adrienny Clarkson(ové). Jiný příklad. Do tříčlenného výboru organizace *Canadian Centre for Policy Alternatives* (CCPA) kandiduje spolu s jinými uchazeči Edward R. Schreyer bývalý ministerský předseda Manitoby a *Governor-General*. CCPA vydává měsíčník v němž se ostře napadá politika globalizmu. Asi z důvodů dvou výše zmíněných nevyslovených předpokladů považují krajanské listy za svou povinnost stranit něčemu, co vůbec není v zájmu malých států ani národů. Konec dopisu vyzývá k doznání barvy. Otázka je stavěna, řečeno jazykem počítačové techniky, digitálně. To jest osciluje mezi dvěma póly. Výhrady proti stávajícímu systému znamenají souhlas s nějakou utopií. Takový typ uvažování je falešný a jeho cílem je zarazit rozumnou debatu. Možností, jak uspořádat lidské záležitosti existuje přece celá řada.

Ještě k Iráku

Oficiální debata okolo tažení proti Iráku spočívá v tom, zda Irák měl a nebo neměl zbraně hromadného ničení, tj. nukleární a biologické. Dosud se žádné nenašly, což je všeobecně známo. Americká a britská vláda se hájí tím, že se skutečně domnívaly, že Irák tyto zbraně vlastnil; bylo tedy rozhodnutí založeno na mylné informaci zpravodajských služeb. Na této skutečnosti zakládá se nejvyšší státní alibismus. Zamysleme se nad tím.

(a) Irák byl přepaden, protože obě strany (tj. britská a americká) dobře věděly, že Irák tyto zbraně **nevlastní**, a proto považovaly vyhlášení války za podnik s malým rizikem. Kdyby Irák takové zbraně skutečně vlastnil, nebyl by ani přepaden. Celá debata ohledně zbraní hromadného ničení je tedy záměrně falešná. Poučení pro ostatní. Nechčeš-li být přepaden nebo vydírán, obstaraj si včas zbraně hromadného ničení!

(b) Vlády, které se zaklínají slovem demokracie, zakládají skutečná a důležitá rozhodnutí na zprávách tajných služeb. Přání většiny obyvatelstva do rozhodovacího procesu vůbec nevstupuje. To nás přivádí k myšlence, kdo vlastně rozhoduje. Protože vedení tajných služeb si je dobře vědomo jakou zprávu si vládnoucí kruhy přejí slyšet a také jaké bude mít dodaná zpráva vliv na státní rozhodnutí, mohou vhodnou manipulací zpráv ovlivnit chod věcí podle svých představ.

Mezi vládnoucími kruhy a jejich tajnými službami vzniká kruhový alibismus a jedna strana se může vymlouvat na druhou

(c) Kdo může a kdo nemůže vlastnit zbraně hromadného ničení ? Kdo tohle rozhoduje ? Podle jakého klíče se toto právo jedněm přiznává a druhým upírá ? Proti komu jsou tyto zbraně namířeny ?

K Východnímu Německu

Výrok, který tak pobouřil S. Staňka jsem doslova slyšel od východních Němců v roce 1967. Seděl jsme s rodiči u jednoho stolu s třemi učitelkami z NDR na nějaké chatě v Krkonoších, kam jezdily pravidelně na letní dovolenou. Jedna z nich prohlásila, že mají vůči Němcům západním sice jisté nevýhody, ale i výhody. Přiznala, že ač jsou chudší, žijí zdravěji. Dnes by si mnozí východní Němci (a Češi) třítydenní dovolenou v Krkonoších už dopřát nemohli.

Svoboda kapitalismu versus sociální jistoty života v kleci socialismu

To je oblíbené téma slavnostních projevů a úvodníků listů konzervativního směru. Nevím proč se staví jedno proti druhému. Přijmu-li definici, že svoboda pro většinu lidí znamená možnost uspořádat si alespoň zhruba život podle svých představ, pak potřebuji nutně prostředky na jejich uskutečnění. I žebrák si může leccos přát, ale není mu to nic platné. Tento protiklad je v politické praxi používán jako argument proti sociálním opatřením pro řadové občany. Je zde dojemná snaha, aby si nesprávní lidé nezvykli na život v kleci. Vyspat se pod mostem na čerstvém vzduchu je zdravé, ale jen pro nemajetné. **Stejní lidé, kteří se neustále dovolávají svobody, horují pro globalizmus, tj. abdikaci svobody místního rozhodování ve jméno konzumního ráje, jenž se má dostavit někdy po příchodu Mesiáše.**

Nejlepší hospodářská soustava. Špatně položená otázka.

Klást otázku, jaká hospodářská soustava je nejlepší nedává příliš mnoho smyslu; na takto položenou otázku prostě nelze dát jednoznačnou odpověď. To není nějaká chytristika nebo uhýbání. Představme si, že bychom se ptali šachového mistra, jaký je nejlepší tah v šachu? Co by na takovou otázku mohl říci? Asi tolik, že záleží na vzájemném rozložení sil na šachovnici. Co kdybychom se ptali jaké jsou nejlepší šaty? Jiné si vezme žena, jiné muž. Jiné nosíme v létě, jiné v zimě, atd. Netřeba to dále rozvádět. Zkrátka, přijde na okolnosti. Podobně je tomu s hospodářskými systémy. Zaostalá země nemůže dělat to, co si může dovolit velmoc, jež má za sebou několikasetletý nerušený vývoj. Navíc žádná hospodářská soustava není politicky neutrální, ale musí řešit otázku, komu má sloužit. Co chceme? Přejeme si vybudovat elitní systém a nebo chceme zajistit všem lidem slušnou životní úroveň? Chceme budovat nezávislou zem a nebo kolonii? O tom komu má systém sloužit, rozhoduje v daném okamžiku **dominantní třída**. Tou je v naší epoše **spekulativní kapitál**. Obecně se považuje systém za dobře fungující, stoupá-li příjem dominantní třídy. Tedy odpověď na otázku, zda je nějaký systém dobrý nebo nikoliv, záleží na tom, jestli ztožňujeme své zájmy se zájmy dominantní třídy.

Čemu bych dal osobně přednost?

Západní svět zažil období největší prosperity v letech 1945-1970 pod vlivem Keynesovy teorie. Byl to souhrn opatření k plné zaměstnanosti a k zajištění kupní síly obyvatelstva za pomoci místního rozvoje a použití centrální banky k financování velkých veřejných prací. Problémy, před nimiž stojíme dnes, dosud žádná stávající teorie nedokáže uspokojivě řešit. Všechny systémy

včetně stalinského socialismu nebo keynesova či neoliberalního kapitalizmu vyžadují **neustálý růst**, což není slučitelné s omezenými možnostmi naší Planety. Podle mého soudu dříve nebo později, pokud se nechceme udusit ve vlastních odpadech, bude nutné znovu přistoupit na nějakou formu státního plánování, jehož úkolem bude zamezit jednak zbytečnou výrobu a jednak zajistit všem životní minimum. Jak bude takové plánování vypadat vědí pouze bohové. Pro systém, který by mohl existovat ve statickém stavu, nebylo dosud vynalezeno jméno. Přesto není nutné čekat na nějakou spásnou teorii, abychom nepřistoupili na celou řadu specifických opatření na ochranu přírody a na zajištění co nejvyšší zaměstnanosti.

Martin Jelinowicz

Nepohodlná fakta?

Již řadu let máme skvělou příležitost seznamovat se na stránkách DD s fakty o politickém a hospodářském dění jak v Kanadě tak ve světě, které nám velmi přehlednou a logickou formou přibližuje M. Jelinowicz. Obsahy jeho příspěvků jsou ve své většině sbírkou faktů, obvykle nepublikovaných v oficiálních médiích, avšak snadno ověřitelných, proti nimž jedinou možností a přijatelnou formou diskuze je opět použití faktů. Bohužel se občas setkáváme s nepochopením myšlenek p. Jelinowicze; nepochopením založeným na pocitech a nikoliv na racionálním chápání dané problematiky.

Je v lidské přirozenosti, že napadení hodnotového systému vytvořeného pod vlivem sdělovacích prostředků bývá pocíťováno v emociální linii jako nepohodlné až výbojné a vyvolává obrannou reakci projevující se odmítáním jakékoliv konfrontace. Pouze přirozená inteligence a letora toho kterého jedince určují bude-li reakce adekvátní či hysterická. O skutečné hodnotě článků p. Jelinowicze je v podstatě zbytečné rozvádět nějaké polemiky, neboť stačí, když si čtenáři proberou minulé ročníky DD a srovnají se současným stavem politiky, hospodářství a života ve světě vůbec. Čas jen potvrzuje solidnost a fundovanost myšlenek p. Jelinowicze. Lze jen litovat, že omezený formát DD neumožňuje otisknout jeho články v podstatně širší formě. Naši lidé v zahraničí i doma by si měli uvědomit a ocenit důležitost informací přicházejících také z jiných než „politicky korektních zdrojů“ a to především teď, kdy *dábel* o sobě *prohlásil, že neexistuje* a mnoho naivních duší žije ve víře, že žijí obklopeny pravdomluvnými, čestnými politiky, nestrannými médii a občanskou svobodou.

Dobrý den zcela naplňuje Voltairův odkaz – „naprosto s vámi nesouhlasím, ale vždycky se budu bít za vaše právo váš názor svobodně vyslovit“. Také tím je tento malý časopis jedinečným.

Anton Vok, Cambridge.

**XI. Slet Sokolské župy Kanadské,
23.- 27. června 2004 TORONTO**

PROGRAM SLETU :

- **středa 23.června :** Otevření sletové kanceláře v Sheraton Parkway hotelu 10:00 – 22:00 hodin
(kancelář otevřena ve čtvrtek, v pátek a v sobotu ve stejné hodiny).
Schůze vedoucích skupin, cvičitelů a soudců.
Slavnostní zahájení sletu v Centennial Parku, 590 Rathdurn Road, Toronto
19:00 – 21:00 hodin ; vstupné v předprodeji \$ 10.00, u pokladny \$ 15.00

- **čtvrtek 24.června :** Gymnastické závody ženských složek od 8:00 hodin
Seneca College, 1760 Finch Ave.East, Toronto
Odbíjená mužských složek od 8:00 hodin
University of Toronto, 1265 Military Trail, Scarborough

- **pátek 25.června :** Gymnastické závody mužských složek od 8:00 hodin
Seneca College, 1760 Finch Ave.East, Toronto
Odbíjená ženských složek od 8:00 hodin
University of Toronto, 1265 Military Trail, Scarborough
Večer mládeže na Masaryktownu. od 18:00 hodin
450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto
Vstupné v předprodeji \$ 15.00, u pokladny \$ 20.00
Možnost zakoupení večeře, piva, vína, atd. v české restauraci.
Banket – Sheraton Parkway Hotel
600 Highway 7 East, Richmond Hill
18:00 hodin cash bar, 19:00 večeře.
K poslechu a tanci hrají p.Vokurka a p. Bucil.
Vstupné včetně večeře \$ 65.00

- **sobota 26. června:** Závody v plavání – Centennial Park Olympium od 8:00 hodin
590 Rathdurn Road, Toronto
Schůze Světového Svazu Sokolstva,
Sheraton Parkway Hotel od 9:00 hodin
600 Highway 7 East, Richmond Hill
Lehká Atletika, Centennial Park Stadión od 13:00 hodin,
590 Rathdurn Road, Toronto

DOBRY DEN!

Český a Slovenský den v Kanadě 2004 na Masaryktownu od 14:00 hodin

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Večer vítězů, Sheraton Parkway Hotel,

600 Highway 7 East, Richmond Hill

Od 19:00 hodin; vstupné v předprodeji \$ 15:00, u pokladny \$ 20:00

Sletová veselice (k tanci hraje „Presovia“) –

Sheraton Parkway Hotel, 600 Highway 7 East, Richmond Hill

Vstupné v předprodeji \$ 20:00, u pokladny \$ 25:00

XI.Slet Sokolské župy Kanadské – Program (pokračování)

- neděle 27. června:

Zkoušky od 8:00 hodin

Hlavní sletové vystoupení (začátek ve 14:00 hodin)

Centennial Park Stadión, 590 Rathdum Road, Toronto

Vstupné v předprodeji \$ 10:00, u pokladny \$ 15:00,

Skupiny (10 a více) \$ 8:00

Posletové veselí na Masaryktownu ,

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Vstupenky na XI. Slet je možné předem objednat na tel. číslech :

(519) 664-3450 (Jiří Karger) nebo (519) 743-7123 (Jiří Kořistka)

Úspěšný letní dětský tábor na Hostýně byl pro letošní léto, kdy slavíme 50. leté výročí existence tábora, prodloužen na 5 týdnů ve dvou turnusech. První turnus je dva týdny od 26. června (júna) do 10. července (júla) 2004. Druhý turnus je tři týdny od 11. 7. do 31. 7.

Cena pro děti ve věku od 7 do 15 let je 225 \$ za každý týden. Každé další dítě z téže rodiny platí jen 200 \$ za každý týden. Eventuální sociální případy bude řešit speciální komise. Po zakoupení pláže na jezeře Lafond je zajištěno koupání, kanoistika, vodní sporty a rybaření. O tábor je značný zájem i z České republiky a protože jeho kapacita je pouze 66 dětí, neotálejte se svými přihláškami! Více informací najdete na www.hostyn.org. Zájemci, kteří nemají přístup na internet mohou volat Stánu na (514) 362 - 0155 večer.

NOVÝ DOMOV

Informace z domova, pohledy z exilu,
zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě!

450 Scarborough Golf Club Rd.,

Toronto, Ontario M1G 1H1

Tel: (416) 439-9557

FAX: (416) 439-6473

satellite 1-416

Čtrnáctideník, který informuje nejen
o událostech v Kanadě,
ale i v České republice a na Slovensku.

(416) 530-4222

www.satellite1-416.com

P.O.Box 176, Station "E", Toronto, ON, M6H 4E2

 DOBRÝ DEN!

Navštivte RIVERSIDE MAPLES restaurant
v romantické St. Jacobs Country, kde

KAŽDÁ NEDELE JE SVÁTKEM!

Studené a teplé buffet, domácí polévky,
české a slovenské speciality a zákusky
vyhlášené kvality!!!

Cena menu \$ 11.95, děti polovinu.

Pište nám!
Vladimír Bubák
22 Murray Hill Ct.,
Kitchener, Ont., N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat
názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje
právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby.